

Maruzs Éva Családi kiruccanás

- Jó napot kívánok! Tudna nekünk szállást adni? Két napra. Két felnőtt, két gyerek. Egy szoba? De van benne elég ágy? Jó, a pótágy is megfelel. Úgyis csak két éjszakáról van szó. Hogy hamarabb szólni? Nem tudtunk volna. Itt ment tönkre a jármű. Nem, nem, senki nem sebesült meg! Talán csak néhány fa az erdőben, de azok sem nagyon. Mit keres az autó az erdőben? Mi az az autó? Nem, nem hülyéskedek, csak nem értem. Külföldi, én? Így is lehet mondani. Tehát mi az az autó? Aha, felszíni közlekedési eszköz, értem. Nem, a miénk csillagközi közlekedést szolgál. Ūrhajó? Jó név, kifejező.

- Ugyan, dehogy vagyok bolond! Jöjjon ki velem az erdőbe, megmutatom a járművünket. Ott, annál a magaslatnál, majdnem ott, ahol az a torony áll. Onnan láttuk meg ezt a települést, hát legyalogoltunk. Igen, maguknál Aldebarannak hívják a mi környékünk legfényesebb csillagát. Honnan, honnan? Ugyan honnan tudnám, hát a központi rendszerből! Készülünk kellett, ha már a Földre jöttünk nyaralni. Nem, a nyelvet nem tanultuk, ez a kis fordítóegység beszél, itt a nyakamon.

- Nem pont ide indultunk, de üzembavarunk lett. Elég méreg, most két nap múlva mehetünk vissza! Löttek a nyaralásnak. Megjavítani? Nem tudom én azt megjavítani... A központi rendszer is azt mondta, hogy csak a szakszolgálat fogja tudni orvosolni a hibákat, több is lett egyszerre. De hát miért ne tudánk hazamenni? A létfenntartó egységek működnek a járműben, a barátaink meg hazahívnak. Azért kell két nap múlva mennünk, délután, háromnegyed négykor. Hát mert akkorra tudta minden barátom szabaddá tenni magát.

- Hazahívnak? Azt nem érti, hogy hazahívnak? Na várjon, lapozok! Megvan! Te-le-por-tá-ci-ó. Ezt érti? Hogy az áltudomány? Miből gondolja? Hát hogy volna természetfeletti jelenség, mikor a természetben játszódik le? Mi rendszeresen használjuk. Áltudomány? Csak azért, mert még nem tudják megmagyarázni? Na, furcsa hozzáállás! Nem baj, majd előbb-utóbb meg fogják érteni. Ha már használják a jelenséget, akkor a helyére kerül az értékrendjünkben is. Hogy én magyarázzam el? Sosem volt az ilyesmi erős oldalam. Egészen más a képzettségem.

- Ha érdeklí, gyakorlatban úgy történik, hogy sok barátom, de egyszerre ám, egyidejűleg, csak arra koncentrálok, erősen azt kívánja, hogy mi haza kerüljünk a hajóval. Csak arra gondol, semmi másra. Lehet mondogatni, hogy: „Szeretet ereje, segíts!” vagy „Szeretet ereje, hozd haza őket!”, de mindegy, hogy mit mondanak, ez csak mantra. Az ismételtetése csak a koncentrációban segít, hogy lássa maga előtt, amint mi fölemelkedünk a hajóval, érti? Az egyik barátom mindig azt mondogatja: „A búbánatos életbe! A búbánatos életbe!” Na igen, nálunk is mindig kacagnak rajta. Épp ezért ez a barátom rendszerint magában meditál, hogy másokat ne zavarjon a koncentrációban. Egyedül amúgy is könnyebb elmélyülni.

- Hogy az Ūrhajóval együtt? Persze, hogy az Ūrhajóval! De tényleg, milyen jó szó! Milyen kifejező! A hajóval együtt, igen. Gondolja meg, mi tartana bennünket életben az Ūrben? Muszáj az Ūrhajóval együtt repülni, akármilyen a tömege. Hogy néhány évig? Ezt meg honnan veszi? Miért kéne nekünk néhány évig repülnünk? Messze van az Aldebaran? Mondja, a térhajlításról még nem hallott? A féreglyukakról? Tényleg nem? Scifi? Az meg mi? Szóval, pusztá fantázia? Rosszul tudja, nem csak fantázia. Na, ide nézzen! Itt ez a papírlap. Ez a pont itt a Föld, ez a másik itt az Aldebaran. Messze vannak egymástól? Persze, hogy messze vannak, úgy rajzoltam. Most megfogom ezt a papírt, így meghajlítom. Most is messze vannak a pontok egymástól? Ugye, milyen közel estek! Ide kell egy féreglyuk, és kész! Mehetünk haza.

- Igen, ha így hajlítja azt a papírt, akkor valóban távolabb esnek a pontjaink. Na, de mi a csudának hajlítsam rosszul a teret, ha jól is tudom?

- Akkor most elmegyünk a gyerekekkel megnézni a lovakat. Odahaza nincs ilyen állat. Megígértem nekik, hogy lovagolhatnak is, ha a lovaknak nem lesz ellenvetésük.